

vimaorthodoxias.gr

Οι ανόητοι θυμώνουν επειδή ο Θεός δεν διοικεί τον κόσμο κατά την δική τους λογική

Newsroom

4–5 Minuten

[Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς](#): Μέχρι πότε προοδεύουν; Και τί συμβαίνει στο τέλος σ' αυτούς και στους απογόνους τους; Αναρωτήθηκες ποτέ;

Να μη σκοντάφτουν οι σκέψεις σου όταν βλέπεις ότι κάποιος καυχιέται με τη δύναμη και ξεχνά το Δωρητή της δύναμης.

Θυμήσου πως ο υπερήφανος και καυχόμενος Γολιάθ σκοτώθηκε από τη σφεντόνα ενός αγοριού, του Δαβίδ. Να μη συγκύζεται η καρδιά σου όταν βλέπεις πως κάποιος πλουτίζει με

άδικο τρόπο.

Θα τρώει και δεν θα χορταίνει, θα αρπάζει και δεν θα του φτάνουν.

Θυμήσου τους πλούσιους πολίτες στα Σόδομα, πως σε μία στιγμή ρίχτηκε πάνω τους φωτιά και έγιναν στάχτη μ' όλο τους τον πλούτο.

Εσύ είσαι χριστιανός, και ο χριστιανός παρατηρεί τα γεγονότα στην άλλη γραμμή, στην ολότητα, και όχι επί μέρους. Την πρόοδο του αδίκου ο χριστιανός δεν εκτιμά σαν κάποιο τετελεσμένο γεγονός αλλά περιμένει να δει τι ακολουθεί.

Αυτός ξέρει πως ο άδικος δεν προοδεύει ούτε με τη δική του δύναμη ούτε με το δικό του μυαλό αλλά μόνο επειδή ο Θεός του επιτρέπει να προοδεύει, μπας και κάποια στιγμή θυμηθεί το Θεό.

Αφού είναι ανείπωτα ελεήμων ο Θεός μας, και επιτρέπει στους αδίκους εκείνο που αυτοί επιθυμούν, μπας και κάποια στιγμή σκεφθούν, ότι αυτό είναι από το Θεό και ντραπούν για την αδικία τους και διορθωθούν. Στο Θεό είναι αγαπητοί οι μετανοούντες, είναι πολύ αγαπητοί σ' Αυτόν όσοι μετανοούν ταπεινά για τις άδικες

πράξεις τους.

Ο Δημιουργός δεν θέλει πάντα να τιμωρήσει αμέσως μόλις κάποιος ξεκινήσει σε λάθος δρόμο. Εκείνος περιμένει τον πλανημένο να γυρίσει μόνος του στον σωστό δρόμο. Εκείνος βλέπει και σιωπά. Περιμένει και δεν αργεί.

Είναι θαυμαστός στη σοφία, πανθαύμαστος στο έλεός Του. Γι' αυτό ο προορατικός Ψαλμωδός ενθουσιασμένα λέει στον Κύριο: «Τα κρίματά σου ωσεί άβυσσος πολλή» (Ψαλμ. 35,7). Ποιός θα ερευνήσει όλο το βάθος της πρόνοιας του Θεού;

Οι ανόητοι θυμώνουν επειδή ο Θεός δεν διοικεί τον κόσμο κατά τη δική τους λογική, και οι λογικοί κοπιάζουν ασταμάτητα να μπουν στη λογική του Θεού.

Είναι δύσκολο καμιά φορά και στο λογικότατο να κατανοήσει το γιατί σ' έναν άνθρωπο συμβαίνει έτσι, ενώ στον άλλον αλλιώς· γιατί ο νέος που επιθυμεί τη ζωή πεθαίνει, ενώ ο γέρος που επιθυμεί τον θάνατο ζει – γιατί ο ευσεβής βασανίζεται, ενώ ο άθεος καλοπερνά. Και οι αγιότατες ψυχές καμιά φορά βρίσκονται σε αμηχανία μπροστά στο αίνιγμα των γεγονότων.

Στην Ιερά παράδοση υπάρχει γραμμένη η εξής περίπτωση: πέθανε κάποιος αμαρτωλός πλούσιος, του οποίου οι αμαρτίες ήταν γνωστές σε όλους, και ο ενταφιασμός του ήταν πανηγυρικός, με τον επίσκοπο και πολλούς Ιερείς. Λίγο μετά απ' αυτό επιτέθηκε ύαινα σ' έναν ασκητή στην έρημο και τον κατασπάραξε.

Κάποιος μοναχός, ο οποίος είχε δει εκείνη την πανηγυρική νεκρώσιμη πομπή του αμαρτωλού και τα ματωμένα υπολείμματα του δίκαιου, στη σύγχυση του άρχισε να κλαίει και φώναζε: «Κύριε, πώς έγινε αυτό και γιατί; Πώς εκείνος ο αμαρτωλός είχε και απαλή ζωή και απαλό θάνατο, ενώ αυτός ο δίκαιος πικρή ζωή και πικρό θάνατο;».

Σ' αυτό του εμφανίστηκε άγγελος του Θεού και εξήγησε: «Εκείνος ο κακός πλούσιος είχε στη ζωή του μόνο μία καλή πράξη, ενώ αυτός ο ασκητής είχε στη ζωή του μόνο μία πιο βαριά αμαρτία.

Με την εορταστική και τιμητική νεκρώσιμη πομπή ο Ύψιστος ήθελε στον κακό πλούσιο να ξεπληρώσει εκείνο το καλό έργο, ώστε να μην περιμένει τίποτα άλλο σ' εκείνον τον κόσμο, ενώ

με τον φρικτό θάνατο του ασκητή ήθελε να τον απαλλάξει από εκείνη τη μία αμαρτία, ώστε να του δώσει πλήρες βραβείο στους ουρανούς».

Γι' αυτό εσύ να σκέπτεσαι περί των κρίσεων του Θεού και τοποθέτησε όλη την ελπίδα στον Δημιουργό σου. «Μη φθονείς την ευτυχία εκείνων που σκέφτονται το πονηρό και μη ζηλεύεις εκείνους που κάνουν το κακό» (Ψαλμ. 36,1).

Έτσι γράφει ο δίκαιος βασιλιάς Δαβίδ, τον οποίο για πολύ καιρό βασάνιζε εκείνο που βασανίζει και σένα, ώσπου ο Κύριος του αποκάλυψε το λόγο για να καταλάβει. Ο ίδιος λέει και αυτή την παρήγορη εμπειρία του:

«Ήμουν νέος και τώρα γέρασα και δεν είδα δίκαιο να εγκαταλείπεται από το Θεό, ούτε τα παιδιά του να ζητιανεύουν ψωμί» (Ψαλμ. 36,25). Διάβαζε συχνά το Ψαλτήρι, και θα καταλάβεις και θα παρηγορηθείς.

Ειρήνη και η ευλογία από τον Κύριο!